

til Oprettelsen eller Omdannelsen af et Menighedsraad, inden samme kan sættes i Værk, skulle, hvis de indvillige deri, umiddelbart derefter høre sig om Antallet af de Eldste, der skulle indtræde i Menighedsraadet; efterat disse Ytringer ere blevne meddeelte Biskoppen i Forbindelse med Sognepræstens Betænkning, bestemmer han nærmere Antallet af de Eldste. Naar et Menighedsraad er dannet, kan ingen Forøgelse eller Formindskelse af de Eldstes Antal finde Sted uden efter dets eget Ønske og med Biskoppens Samtykke, eller hvor det negtes, med Indvilligelse af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet.

Til § 5.

17. Afst. Udvalgets Forslag:

at der, istedetfor Stykket: „Biskoppen er imidlertid“ indtil Slutningen, sættes Følgende:

„Dersom imidlertid de til samme Pastorat hørende Menighedsforsamlinger ere enige i at ønske eet Menighedsraad for hele Pastoratet, skal dette Ønske tages til Følge. Skulde i eet og samme Sogn en særskilt Deel af samme, saasom en D eller et til en Kjøbstad-Menighed hørende Landsdistrikt, ønske at erholde et eget Menighedsraad, da er Biskoppen bemyndiget til at indrømme dette Ønske. Hvor flere Menighedsraad ere oprettede i eet Pastorat, kunne de, naar de derom ere enige, afholde fælles Møder, ikkun at Afstemningen foretages af hvert for sig.“

18. Afst.

§ 5.

I Reglen oprettes Menighedsraadene fogevdiis. Biskoppen er imidlertid, efter ogsaa i saa Henseende at have modtaget Ytringer fra alle dem, der skulle tilkjendegive deres Formening med Hensyn til Antallet af de Eldste, berettiget til at bestemme, hvor særlige Forhold gjøre det ønskeligt, at der skal dannes eet Menighedsraad for to eller flere til samme Pastorat hørende Sogne, og Forandring i den givne Bestemmelse kan kun skee paa den Maade, som er foreskrevet med Hensyn til Forøgelsen eller Formindskelsen af de Eldstes Antal. Ligeledes er Biskoppen under eiendommelige Forhold, navnlig naar et Sogn bestaaer af flere Der, eller naar en D hører til et Landsogn, eller et

Landsdistrikt hører til en Kjøbstad-Menighed, bemyndiget til at bestemme, at der for eet Sogn skal oprettes flere Menighedsraad, og har han i saa Henseende at iagttage Alt, hvad ovenfor er foreskrevet med Hensyn til Oprettelsen af eet Menighedsraad for to eller flere Sogne.

Til § 6.

19. Afst. Forslag af Udvalget:

at istedetfor Udkastets Paragraph sættes følgende Paragraph:

„Valgret og Valgbarhed til Menighedsraadet tilkommer enhver 30-aarig i Menighedsraadsfredsen bosiddende Mand, som hører til den danske Folkekirke, har fuld Afgang til sammes Gøder og fører et uberygtet Liv.“

20. Afst.

§ 6.

Valgret til Menighedsraadet har enhver i Menighedsraadsfredsen bosiddende Mand af den danske Folkekirke, der har fuld Afgang til sammes Gøder, og ved sit Ja bekræfter Spørgsmaalet, om han fremdeles vedstaaer sit ved Confirmationen bekræftede Daabsløfte, naar han har fyldt sit 30te Aar og ei fører et forargeligt Levnet. Den, som har Valgret, er ogsaa valgbar, dog saaledes, at Valgbarheden først indtræder med det fyldte 40de Aar, med mindre Vedkommende alt er Medlem af et i Henhold til Ministeriets Circulaire af 24de September 1856 dannet Menighedsraad.

Til § 7.

21. Afst. Forslag af Udvalget:

at istedetfor Udkastets Paragraph sættes følgende Paragraph:

„Menighedsraadets Medlemmer vælges paa 6 Aar, og hvert tredie Aar afgaaer Halvdelen, første Gang ifølge Lodtrækning og uden Hensyn til, af hvem Medlemmerne i sin Tid, ifølge nedenstaaende Bestemmelse, ere blevne foreslaaede. De Afgaaende kunne gjenvælges. Første Gang Valg foretages, deles Netten til at vælge lige imellem Menigheden og Sognepræsten, saaledes at Menighedsforsamlingen foreslaaer for Præsten og Præsten for Menighedsforsamlingen et Antal halvanden Gang saa stort som det, der skal vælges af hver, hvoraf